

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 249.

Femte Session.

75de Møde.

Freddagen den 27de Januar.

(Fortf.)

Finantsministeren: Allerede af hvad jeg yttrede under Sagens anden Behandling, troer jeg, at det maa fremgaae, at jeg heller ikke kan erklære mig enig i den nu foreslaaede Redaction. Det var ikke blot mod Udtrykket „indtil videre“, som findes i det Lovforslag, som blev vedtaget ved anden Behandling, at jeg havde Noget at erindre, men det var ogsaa med Hensyn til den hele Bestemmelse om, at Lovforslaget skulde træde i Kraft. Det, som jeg har lagt i mit Svær til det Udvalg, som i sin Tid i denne Sag har været nedsat, maa jeg endnu fastholde som det rigtige og nødvendige Standpunct i denne Sag, nemlig, at det maatte være overladt Regjeringen at bedømme, hvorvidt Omstændighederne gjøre det nødvendigt, at denne Lov overhovedet træder i Kraft. Det var først temmelig langt hen paa Foraaret 1847, at man fandt det nødvendigt at skrive til saadanne lettende Forholdsregler for Indførselen som dem, hvorom der ogsaa nu er Tale, og det er meget vist, hvorvidt Forholdet iaar vil stille sig saaledes, at der bliver nogen virkelig Trang dertil. Saameget er vist, at under hele det Tidsrum, der er forløbet siden denne Sag blev reist her i Thinget og indtil nu, er der ikke fra nogen Side kommet noget som helst andet Duffe til Finantsministeriets Kundskab i den Retning end netop det, som er fremkommet under Behandlingen her. Desforuden er Forholdet ogsaa i den Henseende afvigende fra, hvad der fandt Sted i 1847, at nemlig Lovens Gyldighedstermin ikke er bestemt til October Maanedes Begyndelse, — som jeg

maatte have anseet for fuldkommen tilstrækkeligt —, men derimod til Calenderaarets Udgang. I begge Henseender, som jeg saaledes har fremhævet, finder jeg Loven betænkelig, hvortil kommer, at den gaar ud paa at renoncere paa en finantsiel Tælling indtægt for hele Monarchiet, som ingenlunde er saa ganske ubetydelig. Jeg har paany ladet de forskellige Dplysninger, man derom havde, gennemgaae, og det viser sig derved, at hele Monarchiet ved dette Lovforslag vil have en Indtægtsformindskelse for et heelt Aar, naar man beregner det efter Gjennemsnittet af de 5 sidste Aar, af imellem 16 og 17000 Rbd., 16,900 Rbd. omtrent, i Sold og Sportler; og, vil man ogsaa regne herfra, hvad jeg dog ikke kan finde rigtigt, den Deel, som er indkommen for Meel og Brød fra de saakaldte hambroske Møller i en Deel af dette Tidsrum, vil det dog i ethvert Tilfælde kun være 6,100 Rbd., der kunne fradrages, saa der under alle Omstændigheder bliver 10,800 Rbd. tilbage i reent Tab, hvilket ikke kan bestrides, forsaavidt man overhovedet vil tillægge Gjennemsnitsberegningen nogen Betydning, og jeg maa gjentage, at jeg ikke kan erkjende det for at være rigtigt ubetinget at fradrage den Soldindtægt, som hidrører fra de nævnte tvende Gjenstande.

Ordføreren: Det er mig ikke fuldkommen klart af den meget ærede Finantsministers Udtalelse, om Finantsministeren foretrækker Uendringsforslaget, der er stillet, for den Affattelse, som Lovforslaget har. Smidlertid troer jeg dog at forstaae Udtalelsen saaledes, at Finantsministeren seer mindst Betænkelighed ved Uendringsforslaget, og i saa Tilfælde stemmer Udtalelsen jo med den Forventning, som flere af Udvalgets Medlemmer have havt, nemlig, at det stillede Uendringsforslag maaffee vilde